

KEMPEN

Geel

Betaalbare ouderenzorg vergt schaalvergroting

Zeven openbare woonzorgcentra gaan samenwerken

Om de ouderenzorg betaalbaar te houden, stappen zeven openbare woonzorgcentra en het woonzorgcentrum Ter Kempen in de Zorgvereniging Kempen. Dit moet tot een grotere efficiëntie leiden.

• Acht woonzorgcentra gaan samenwerken. Het gaat om de woonzorgcentra van de OCMW's van Grobbendonk, Balen, Meerhout, Hulshout, Hoogstraten, Herentals en Geel en het gespecialiseerde woonzorgcentrum Ter Kempen in Meerhout, voor mensen met een mentale of psychische aandoening. Samen staan ze voor 688 bedden en wordt de Zorgvereniging Kempen het grootste samenwerkingsverband van Kempense woonzorgcentra. "We willen onze plaats behouden in het landschap", zegt de Herentalse OCMW-voorzitter Fons Michiels (CD&V).

Wat is een zorgvereniging?

De vereniging is geen fusie, maar een samenwerkingsverband. Het is een manier om het hoofd te bieden aan de stijgende kosten en aan de concurrentie van de private sector. In het Antwerpse is dat gebeurd door de oprichting van zorgbedrijven, waarin diverse woonzorgcentra onder één bestuur komen. In Turnhout heeft het OCMW de zorgpoot verzelfstandigd.

Waarom doen niet alle Kempense OCMW's mee?

Niet alle OCMW's hebben een eigen woonzorgcentrum. In de Kempen zijn er dertien. Sommige OCMW's kijken nog even de kat uit de boom. Andere, zoals Turnhout, hebben een andere oplossing gekozen. Maar dat sluit een samenwerking in de toekomst niet uit. Ook een verzelfstandigd woonzorgcentrum zoals dat van Turnhout kan aansluiten bij de Zorgvereniging Kempen.

Waarom samenwerken?

Residentiële ouderenzorg kost veel geld. Om de efficiëntie te vergroten, fuseren woonzorgcentra of gaan ze samenwerken. De schaalvergroting is al langer merkbaar in de privésector. "Maar we willen een openbaar alternatief behouden", zegt Griet Smaers (CD&V), OCMW-voorzitter van Geel. "Elk openbaar woonzorgcentrum is wel eens benaderd door de privésector met een overnamevoorstel. Maar door actief te blijven in de ouderenzorg, kunnen we als lokale besturen marktregulerend optreden. Zo garanderen we dat de residentiële ouderenzorg betaalbaar en kwaliteitsvol blijft."

Samenwerking verhoogt de efficiëntie en is kostenbesparend. De aangesloten woonzorgcentra kunnen samen aankopen doen, gespecialiseerd personeel delen en de personeelsbezetting beter afstemmen op pieken en dalen of afwezigheden. "Samen kunnen we ons ook beter wapenen voor de uitdagingen die de vergrijzing meebrengt", meent Griet Smaers. "We zouden zorg op verplaatsing kunnen organiseren door de inzet van mobiele thuis- of buurtzorgteams die aan de woonzorgcentra verbonden zijn."

Wat verandert er voor de bewoners van de woonzorgcentra?

Niets. Elk woonzorgcentrum behoudt zijn eigen aanpak en hanteert zijn eigen tarieven. De samenwerking gebeurt op de achtergrond. Mogelijk stemmen de diverse wooncentra wel de opnameprocedures op elkaar af. Is er wel of geen mogelijkheid tot kortverblijf? Komt de ergotherapeut thuis langs om te beoordelen of een opname noodzakelijk is of niet? "We kunnen ook naar elkaar doorverwijzen", zegt Nele Geudens (CD&V), voorzitter van het Meerhoutse OCMW. "Dat is nodig, want sommige woonzorgcentra hebben lange wachtlijsten. In Meerhout wachten tien mensen op een dringende opname, in Geel vijftien."

Is dit een opdracht voor openbare besturen?

Daar twijfelt geen enkele OCMW-voorzitter aan. Niet alleen houdt de aanwezigheid van een openbaar woonzorgcentrum ook de prijzen van de privécentra lager, de lokale woonzorgcentra waarborgen ook een betaalbare opvang voor de meest kwetsbare en minst vermogende ouderen. "Plaatselijke besturen investeren extra middelen in de woonzorgcentra, onder andere voor de inzet van personeel boven de norm", zegt Fons Michiels. "Voor die betaalbaarheid moeten we oog blijven hebben." Volgens Griet Smaers krijgen de OCMW's het wel steeds moeilijker om de zorg die ze wensen te geven, te betalen. "Omdat we de ligdagprijzen niet willen verhogen en we niet aan kwaliteit willen inboeten, is die samenwerking noodzakelijk."

GUY VAN NIEUWENHUYSEN

Griet Smaers (OCMW Geel) tekent, terwijl de collega's Anja Leflot (OCMW Hulshout), Jos Stevens (vzw Ter Kempen) en Anne Appeltans-Janssen (OCMW Grobbendonk) toekijken. FOTO TO BERT DE DEKEN

Wel samenwerking, maar geen prijsafspraken

FOTO TO BERT DE DEKEN

• De gemiddelde ligdagprijs in de openbare woonzorgcentra die in de Zorgvereniging Kempen stappen, ligt tussen vijftig en zestig euro. Elk OCMW bepaalt die prijs zelf en de samenwerking leidt niet tot een harmonisering van die tarieven. "Dat is de autonomie van elk van de gemeenten", zegt Fons Michiels (OCMW Herentals). "We willen niet aan die autonomie raken, dus is het niet onze prioriteit om daar een punt van te maken." Plaatselijke besturen bepalen zelf hoeveel ze willen bijleggen voor de zorg van hun senioren. Sommige gemeenten maken in hun ligdagprijs een onderscheid tussen senioren uit de eigen gemeente en die van andere gemeenten. "De prijzen van de verschillende woonzorgcentra zijn ook moeilijk te vergelijken", meent Fons Michiels. "In het ene centrum zijn alle diensten zoals de was en het bezoek aan een kapsalon inbegrepen, in het andere centrum betaal je extra voor elke bijkomende dienst." (gvm)

Gazet van Antwerpen/Kempen 21/02/2017, bladzijden 12 & 13

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Gazet van Antwerpen/Kempen

